

Vis...

Cârdei V. Mariana

Mă cuprindeai timid în brațe,
mă sărutai, mă dezmierdai
și îmi șopteai cuvinte tandre,
cuprins de vrajă îmi zâmbeai.

Eu m-am lipit ușor de tine,
cu un sărut te-am răsfățat,
eram doar noi la țărmul mării
și briza adia spre larg.

Se-ntunecase orizontu-n zare
și într-o clipă am văzut,
cum luna-n nori a dispărut
luând cu sine marea.

Sinistru totul îmi părea...
dune, nisipuri mișcătoare
și pescărușii-n zbor gemeau
nemaigăsindu-și de mâncare.

Deodată însă m-am trezit
în dormitorul însorit,
de la Hotelul "Comandor",
având în față marea...

Verde ca jadu-i Marea Neagră,
valurile-s creste de spumă albă,
cu alge și cochilii împodobiți
acasa ne-ntoarcem bronzăți, fericiți.